

4. Суханов В.В. Правовое пространство и его формы: автореф. дисс. на соискание уч. степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теория и история права и государства; история учений о праве и государстве» / В.В. Суханов. – М., 2005. – 26 с.

5. Лейст, О. Э. Сущность права. Проблемы теории и философии права. Учебное пособие. - М.: Зерцало-М, 2011. - 352 с.

6. Кравчук В.М. Поняття правового простору: філософсько-правова інтерпретація / В.М. Кравчук // Актуальні проблеми держави і права. – 2014. – Вип. 74. – С. 26-31.

7. Кравчук В. М. Філософсько-правовий вимір просторового буття людини / В. М. Кравчук // Форум права. – 2014. – № 1. – С. 294–298 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2014_1_51.pdf

Романюк І.

*магістрант 2 курсу юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету*

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент кафедри теорії
та історії держави і права ТНЕУ*

Баран А. В.

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СФЕРУ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

В контексті прискорення процесу євроінтеграції та входу України до глобального інформаційного простору актуальними стають завдання інформатизації окремих сфер соціально-економічного життя. Зважаючи на інтенсивне становлення концепцій інформаційного суспільства, суспільства знань та необхідність активного їх впровадження у практику суспільного розвитку, одним із ключових сегментів державно-правової реальності є сфера освіти. Наявні проблеми функціонування науково-освітнього процесу, перспективи його розвитку та вдосконалення, на сьогодні зумовлюють необхідність дослідження можливостей та векторів ефективної трансформації освіти в Україні. Саме такою є основна мета впровадження інформаційно-комунікаційних технологій на всіх рівнях вітчизняного навчального процесу з метою розвитку електронної освіти або Е-освіти.

Під поняттям «інформаційно-комунікаційні технології» (ІКТ) розуміють сукупність інформаційних технологій, телекомунікацій, технологій аудіо та відеообробки, мережевих вузлів, метою яких є ефективне та безпечне створення, зберігання, обробка, передача та використання інформації та інформаційних ресурсів. Інтеграція відповідних технологій у сферу освіти відбувається в процесі інформатизації. Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про національну програму

інформатизації» [1], інформатизація – це сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих процесів, що спрямовані на створення умов для задоволення інформаційних потреб громадян та суспільства на основі створення, розвитку і використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій, які побудовані на основі застосування сучасної обчислювальної та комунікаційної техніки.

Основними правовими документами програмного характеру, що містять окремі принципи, мету та завдання інформатизації освіти в Україні є Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні, схвалена відповідним Розпорядженням КМУ від 15 травня 2013 р. [3], ЗУ «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [2] від 9 січня 2007 р. та ряд інших підзаконних нормативно-правових актів. Оскільки на сьогодні програмні ідеї вищезазначеного Закону не виправдали очікуваних сподівань та не відповідають потребам сучасності, то при дослідженні актуальних проблем інформатизації освіти слід звернути увагу на нормативні положення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні. Аналізуючи прогнозовані показники цього нормативно-правового акту, потрібно відзначити, що завдання розвитку Е-освіти, сформульовані у Стратегії на сьогоднішній день виконуються на державному рівні лише частково. Зокрема, недостатнім є рівень розвитку системи підтримки освітнього процесу, практично відсутніми є системи дистанційного навчання, відповідні мультимедійні засоби для здійснення інформатизації навчального процесу, системи науково-технологічних та інноваційних парків. Очікувані результати, сформульовані у цьому програмному документі, не відповідають реальним індикаторам розвитку інформаційного суспільства та Е-освіти, які базуються на міжнародних системах індикаторів розвитку інформаційного суспільства. Це зумовлено декларативністю більшості норм інформаційного законодавства та відсутністю ефективної урядової системи реалізації Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні.

На сьогодні рівень впровадження засобів ІКТ в навчальний процес не відповідає сучасним міжнародно-правовим стандартам. Відтік інтелектуальних ресурсів – одна із найбільш фундаментальних проблем системи освіти в Україні в цілому та юридичної освіти, зокрема, – є наслідком низької конкурентоздатності української системи освіти. Наслідком цього є суттєве послаблення інтелектуального потенціалу нації. Перспективи Е-освіти неправомірно нехтуються на законодавчому рівні, незважаючи на численні критику та зауваження фахівців. Зокрема, Т.В. Тарнавська зазначає, що в освіті інформатизація відкриває доступ до світових інформаційних ресурсів; зменшує залежність викладання і навчання від місцезнаходження учасників процесу; прискорює глобалізацію; сприяє удосконаленню форм і змісту навчального процесу, підвищенню ефективності засвоєння навчального матеріалу та індивідуалізації навчання, інтеграції навчальної, дослідницької та виробничої діяльності; значно збільшує обсяг ресурсів, якими студенти можуть користуватися за межами класної кімнати; сприяє підвищенню мотивації до навчання та розвитку креативного мислення [4, с. 1]. Мультимедійний характер засобів ІКТ трансформує навчальний процес, надаючи йому інтерактивний характер,

забезпечуючи ефективну комунікацію між інформаційними ресурсами та їх споживачами.

Процес впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у сферу освіти можна розділити на такі ключові вектори: 1) матеріально-технічний та 2) соціально-культурний. Матеріально-технічний вектор включає створення інформаційної інфраструктури для вдосконалення навчального процесу. Сюди слід віднести створення науково-освітніх інформаційно-комунікаційних мереж, заснування науково-технологічних парків, забезпечення навчальних закладів мультимедійними та комп'ютерними засобами ІКТ тощо. В цьому плані визначальну роль відіграють фінансово-правові аспекти державної підтримки розвитку Е-освіти. Соціально-культурний вектор полягає в поширенні інформаційної культури та інформаційної свідомості серед суб'єктів навчального процесу, розвитку ідеологічно-правових засад інтеграції освіти та інформаційно-комунікаційних технологій. Оптимальний баланс між обома вищезазначеними векторами дасть змогу досягнути ефективних результатів впровадження інформаційнокомунікаційних технологій у сферу освіти в Україні.

Актуальність проблеми інформатизації навчального процесу зумовлена потребою інформаційного суспільства в конкурентоздатній особистості, адаптивній до умов швидкозмінного середовища, здатної освоювати нові технології з метою самоосвіти; необхідністю теоретичного осмислення проблеми управління інформатизацією освіти; практичною потребою застосування засобів ІКТ у навчально-виховному процесі [5, с. 8]. Принцип «освіта протягом усього життя» повинен стати визначальним у формуванні правових засад інтеграції засобів ІКТ у навчальний процес. Саме тому актуальним завданням урядових програм повинно стати підвищення інформаційної та комп'ютерної культури суб'єктів навчального процесу. Фундаментальною передумовою цього є розширення інформаційної інфраструктури навчальних закладів, зокрема, забезпечення доступу до глобальних науково-освітніх мереж, зокрема мережі Інтернет.

Висновки. Отже, процес інформатизації освіти є визначальним елементом та передумовою функціонування успішного інформаційного суспільства. Для ефективного впровадження засобів ІКТ у навчальний процес необхідним є реформування правових засад функціонування та розвитку електронної освіти в Україні. Зважаючи на вищезазначене, слід сформулювати наступні завдання правового характеру для впровадження засобів ІКТ у навчальний процес: 1) створення належної нормативно-правової бази для інтеграції ІКТ у сферу освіти та адаптації її до правових норм ЄС; 2) правове забезпечення ефективної координації суб'єктів системи освіти в процесі її інформаційного розвитку; 3) інтеграція української системи освіти у європейський інформаційно-освітній простір шляхом представленості її суб'єктів у Інтернет-просторі; 4) забезпечення належної системи громадського моніторингу та контролю за процесом інформатизації системи освіти в Україні; 5) інтеграція та розширення системи наукових та освітніх інформаційних ресурсів на базі інформаційно-комунікаційних мереж; 6) створення умов для вільного доступу до інформаційних ресурсів та інформаційно-комунікаційних мереж науково-освітнього характеру в національному та міжнародному масштабі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про національну програму інформатизації: Закон України від 4 лютого 1998 р. № 74/98-ВР (зі змін. і допов.) / Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27-28. – ст. 181.
2. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки: Закон України від 9 січня 2007 р. № 537-V/ Відомості Верховної Ради України (ВВР). – № 12. – ст. 102.
3. Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 386-р (зі змін. і допов.)/ Офіційний вісник України. – 2013. – № 44. – ст. 79.
4. Тарнавська Т.В. Сутність інформаційних технологій в освіті / Т. В. Тарнавська. // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки. – 2013. – № 108. – С. 1-5. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2013_1_108_31
5. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: Зб. наук. пр./ Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2015. – № 43. – 542 с.

Svanidze Nika
Faculty of Law
Batumi Shota Rustaveli State University

RIGHT OF THE CHOICE FROM CHILDHOOD TO THE END OF THE LIFE ESSAY

“When a man cannot choose he ceases to be a man” – I was only eighteen years old, I was sitting on the field and reading Anthony Burgess book “The Clockwork Orange”. I read this sentence in this book and first time in my life I really thought very serious about a problem, problem which name is right of choice. What is it choice? Is our choice always correct? Have we or not right of choice? How can we choose, if somebody choosing instead us? There were many questions and they were rounding in my head and I wanted to answer to all of them, but it was so complicated for me. But the most important question for me was, that: “Do we have the right of choice from the beginning of our life?” to answer this question I deeply look through my childhood and thought about every the most important choice for the person and I decided, all of us has a right of choice from the childhood to the end of life. Let’s start.

Our life starting without choice, but the right of the choice is not only political right, it must be the principle whole the life. I want to start from my childhood; there was a time, when I hated reading books. I always thought that it was so needles for me; I remember, my parents had never told me to read them. But at once my mother told me: “my son you have an opportunity to choose, if you want to be clever and if you really want to read them, you can do it, I will not force you to do that”. I was really very happy and I thought that I was so powerful because I had an opportunity to choose, to choose, what’s better for me. All persons need to choose what they really want. We are studying